

Konsertti keskiviikkona 10.7.2019

Heinäkuun helinää harpuin ja huiluin

Heinäkuun keskiviikkopäivä oli aurinkoinen ja lämmin. Ajellessamme Vuohiniemeen Härkätietä pitkin auringon säteet leikkivät ja kimaltelivat koivujen valkoisilla rungoilla, kissankellojen sinisillä kukkasilla ja maitohorsmien punaisissa kukkatertuissa.

Värikäs ja säteilevä luontokonserttimme alkoi jo ajomatalla. Nautimme kiemurtelevasta metsätiestä.

Parkkeerasimme automme Kuivalahden kotimuseo-alueen nurmikkopihalle ja kävelimme niittykukkien reunustamaa soratietä pitkin Vuohiniemen rukoushuoneelle.

Renkajärven Suoj.yhdistyksen sihteeri Markku Kuivalahti toivotti esiintyjät ja yleisön tervetulleeksi.

Ulla Katajan tytär Inna Vintturi esitteli konsertin ohjelman ja esiintyjät. Inna Vintturi soitti huilua. Foniatri Juha Vintturi, Innan puoliso, lauloi ja juuri musiikinmaisteriksi valmistunut Katri Tikka soitti harppua. Konsertin ohjelma koostui harppu-esityksistä, harpun ja huilun yhteisistä esityksistä, yksinlaulusta harpun ja huilun säestyksellä sekä yhteislauluista säestäjänä Inna Vintturi.

Konsertin ohjelmasta tarkemmin seuraavalla sivulla.

Kutsuimme sinua kevään 2019 jäsenkirjeessä *Helinää heinäkuussa* –konserttiin.

Kokemuksemme tiivistettynä

Eipä enää hienompi kesäinen keskiviikko olisi voinut olla. Elimme jokaisen hetken täysillä nauttien. Musiikki, kesä, tunnelma hirsisessä rukoushuoneessa, yhteislaulut, ihmiset, kahvihetki, upea maalaismaisena ja vierailu Kuivalahden kotimuseossa Jorma Kuivalahden opastamana.

Konsertti oli koskettava, helisevä, kesäinen, luonnosta kertova, rauhoittava, pakahduttavan kaunis ja herkkä. Nautimme aidosta, lämpöisestä, luontevasta ja mutkattomasta tunnelmasta.

Konsertin jälkeen vietimme osallistujien kanssa kahvihetken herkutellen Ullan leipomilla sienipasteijoilla ja juhlapullapitkon siivuilla. Oli hyvä istua ulkona pitkillä penkeillä, vaihtaa ajatuksia konsertista tai tervehtiä tuttuja. *Kiitos Ulla ideasta ja kutsusta!*

Ohjelma instrumentin mukaan ryhmiteltynä

Heinäkuun helinää harpuin ja huiluin

huilu ja harppu

Camille Saint-Seans: Le Cygne
(Joutsen)

Gabriel Faure: Berceuse (Kehtolaulu)

Jules Massenet: Meditation oopperasta
Thais

harppu

Bedrich Smetana: Moldau
(sov. Harpulle Hans Treneck)

Paul Hindemith: Sonaatti harpulle,
3. osa: Lied

laulu, huilu ja harppu

Hjalmar Backman; Simo Korpela:
Sunnuntaiaamu

Mika Piiparinen, Pia Perkiö: Oi katso,
mikä aamu

P. J. Hannikainen, Herman Råberg,
suom. P. J. Hannikainen: Pyhäaamun
rauha

yhteislauluna

Kesäpäivä Kangasalla

Hämäläisten laulu

Oi katsohan lintua oksalla puun

Mis soutaen tuulessa

Onnelliset

Suvivirsi

**Jokainen esiintyjä vuorollaan
kertoi meille säveltäjästä ja
sanoittajasta jotain oleellista.**

**Kuulimme myös sävellyksien
tarinoita, esimerkiksi
Moldaujoesta, sen juoksun
erilaisista tunnelmista.**

Tutustuminen Kuivalahden kotimuseoon

Oppaana Jorma Kuivalahti

Tarinointi alkoi isolla kuistilla, jonne tullaan pääovesta eli josta aikoinaan vieraat ohjattiin sisälle. Kuisti on kaunis ja valoisa. Jorma-isäntä kertoi, että edelleen siellä pidetään silloin tällöin yhteisiä kahvihetkiä.

Markku Kuivalahti, Jorman veli, on koonnut Kylä-Paavolan tarinan kuvineen. Siihen pääset tutustumaan alla olevasta linkistä

<http://www.tarinani.net/museo/museo2008.html>

Toinen linkistä avautuu kuvatarinoita Vuohiniemen elämään.

<http://tarinani.net/Vuohiniemi/Vuohiniemen%20esittely.html>

Tutustuminen Kuivalahden kotimuseoon

Kuulimme suvun kätevästä isoäidistä, jonka käsityövälineitä ja tekstiileitä oli nähtävissä salissa. Jorman tarinat liittyivät käsistään taitavien miesten töihin ja välineisiin; hevosen länkien valmistamiseen, paksusta puusta valmistettuun vesiastiaan, yhdestä puusta vuoltuihin vintin rappusiin.

Etualalla näkyy iso kahvipannu, jonka kylän Martat ovat lahjoittaneet toiminnan loppuessa.

Tutustuminen Kuivalahden kotimuseoon

Pöydällä oli vanhoja raamattuja ja virsikirja vuodelta 1841.

Tutustuminen Kuivalahden kotimuseoon

Iso piha on kaunis. Vaikka siellä ei enää kukaan päivittäin asu tai touhua, silti se vaikuttaa elävältä ja viihdyttävältä. Koivikon takaa pilkistää Renkajärvi.

Juhannuksena Kuivalahden jälkeläiset kokoontuvat viettämään yhdessä suven juhlaa.

Renkajoki saa alkunsa Hattulassa sijaitsevasta Renkajärvestä. Sieltä se kulkee mutkitellen Rengon halki kohti kaakkoa Janakkalan rajalla sijaitsevaan Haapajärveen. Runsaan 20 kilometrin matkalla korkeuseroa on 41 metriä. Joessa on kaikkiaan yhdeksän koskea. Varhaisimmat maininnat Renkajoesta ovat vuodelta 1470. Renkajoen nimen alkuperä on hämärän peitossa, mutta kantasana on rengas. Yksi mahdollinen selitys on kuikkien sukellusten jälkeen jääneet renkaat vedenpinnassa.

<https://yle.fi/uutiset/3-10803821>

Renkajoki

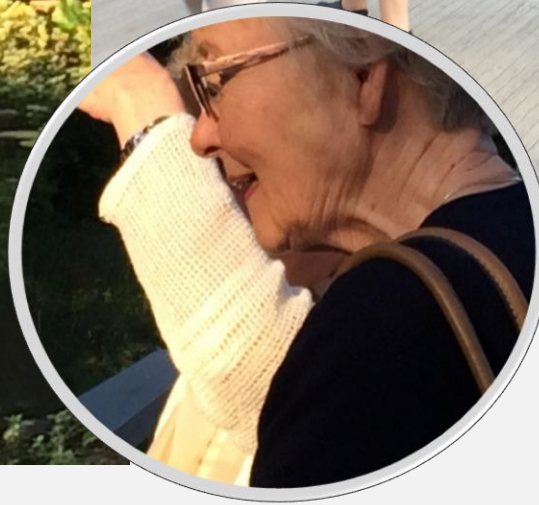
Renkajoen koskien kunnostus alkoi 2000-luvun alussa.

Liki parinkymmenen vuoden työn jälkeen kaikki kosket on saatu palautettua luonnonmukaisiksi.

Se antaa mahdollisuuden joessa eläville taimenille kulkea koko joen matkalla

Janakkalan Haapajärveltä Renkajoelle asti.

Tähän asti joen oma taimenkanta on jäänyt kooltaan pieneksi, mutta nyt kun taimen pääsee ruokailemaan Renkajärvellä, sen uskotaan kasvavan vauhdikkaammin.

Tarinan kuvat:
Maritta Päivinen
Ulla Katajan kuva esiintyjistä

Paluumatkalla pysähdyimme Myllykylän sillalle. Aikaisemmin nuoriso tapasi toisiaan Renkajoen ylittävällä sillalla. Tällä hetkellä sillan toisella puolella joessa kukkivat valkoiset lumpeet. Ja toisella puolen siltaa vesi alkaa nopean juoksun kohti Renkoa.

Kaunista, voimaannuttavaa!

Renkajoki